

9. Oblasna finančna direkcija v Novem Sadu in njene področne okružne in srezke finančne uprave.

4. Finančna delegacija v Sarajevu, Zagrebu, Ljubljani in Splitu ter vsi davčni uradi na ozemlju Bosne, Hercegovine, Dalmacije in Slovenije.

Obveznice so bodo jemale iz obteka po določilih pravnika D. br. 4019 z dne 9. avgusta 1920 (Uradni list 97-313 z dne 23. avgusta 1920), na isti način, kakor so se jemale iz obteka obveznic vojnih posojil.

Obveznice, ki niso v rokah lastnikov samih, marveč so deponirane in hranjene iz kateregakoli naslova pri bankah, državnih ali privatnih ustanovah ali privatnih osebah, morajo odvesti oni, ki jih shranjujejo in upravljajo. Shranjevalci so lastnikom materijelno odgovorni za škodo, ki bi utegnili zadeti lastnika, ako se obveznice ne bi pravočasno odvedle.

To pa velja samo za obveznice, ki se nahajajo na našem ozemlju. Glede obveznic, ki so deponirane v inozemstvu, se bo postopek pozneje določil.

Ustanovam, določenim, da jemljejo obveznice iz obteka, se naj izročajo izključno samo obveznice, ki so bile žigosane z našim žigom.

Vse ostale obveznice to:

1. Obveznice, ki slučajno niso bile žigosane — torej sploh nežigosane.

2. Obveznice, ki so žigosane poleg z našim žigom, tudi še z žigom kake tuje države (Avstrijske, madžarske, Češke itd.).

3. Obveznice, ki so žigosane samo z inozemskim žigom; naj se pošljejo v denarnem pismu neposredno generalni direkciji državnih dolgov v Beogradu.

Posiljavci je priložiti koleka prosto prošnjo v kateri morajo biti navedene predložene obveznice po njih vrsti, emisiji, po serijah in številkah ter nominalni vrednosti.

Za prejete obveznice bodo izdajala finančna oblastva in davčni uradi strankam reverze (prejemna potrdila), podpisane po dveh uradnikih (po uradnem predstojniku in še enem uradniku) in opremljene z uradnim pečatom. Te reverze je treba skrbno shraniti, ker se bodo izdajale nove obveznice samo proti vrnitvi reverza.

Dr. Karl Verstovšek umrl.

Bog je poklical k sebi v boljše življenje našega Verstovška. Svojo blago dušo je izdihnil na veliki torek, dne 27. marca ob 49. zvečer, ko je legla noč na zemljo. Dolgo in velike bolečine je trpel naš nepozabni dr. Verstovšek. Dolgo vrsto mesecev je bil priklenjen na bolniško posteljo. Huda ledvična bolezen, na kateri je trpel skoro osem let, ga je ugonobila. Prej mož živahne narave, visoke in vitke postave, rdečih, mladeniških lic, postal je po mukopolni bolezni sklonjen starček. Bog ga je poklical k sebi v moški dobi, starega 52 let.

Za slovenski narod, za naše organizacije in za našo stranko pomeni smrt dr. Verstovška zelo veliko izgubo. Dr. Verstovšek je bil eden onih voditeljev slovenskega ljudstva, ki mu je stal ob strani posebno v hudih, težkih časih. Zategadelj pa ga je cel narod tudi vzljubil. Ime dr. Verstovškovo izgovarja naše ljudstvo s spoštovanjem. Dr. Verstovšek je bil oče naših mnogo terih organizacij. S posebno ljubeznijo je negoval Orla, izobraževalno in kmetijsko organizacijo. Za našo Slovensko ljudsko stranko je pomenil dr. Verstovšek močan, nezlomljiv stebec. Kot poslanec na Dunaju in v Gradcu, kot deželni odbornik v Gradcu ter poverjenik pri deželni vladi v Ljubljani je blagi pokojnik imel pred seboj vedno le blagor in koristi ljudstva. Poleg številnih drugih dobrih lastnosti ga je določila posebno ena: poštenost. Ko je bil na vodilnih mestih, si ni nagrabil za sebe ali družino posvetne imovine. Dr. Verstovška je določila pred vsem tudi žilava vstrajnost. Ob preobratu je kot predsednik Narodnega sveta največ pripomogel, da je Maribor in ozemlje med Muro in Dravo ostalo slovenska last.

Verstovšek se je rodil dne 26. julija 1871 kot sin usnjarija in župana Mihaela Verstovška v trgu Velenje. Ljudsko šolo je obiskoval v domačem kraju. Kot 14-letni mladenič je šel leta 1885 na celjsko gimnazijo in po dovršeni maturi se je podal na graško vseučilišče, kjer je postal doktor modroslovja. Nato je bil učitelj na gimnaziji v Celju in profesor na gimnaziji v Mariboru. Slovensko ljudstvo je poslalo dr. Verstovška leta 1909 v deželni in leta 1911 v državni zbor. Na teh mestih je bil dr. Verstovšek izboren, neutrudljiv delavec in zagovornik ljudstva.

Dr. Verstovška niso spoštovali in visoko cenili le samo njegovi ožji prijatelji in somišljeniki, temveč tudi nasprotniki. Njegova nezlomljiva odločnost mu je pridobila še večji ugled.

Pokojnik je bil veren sin katoliške Cerkve in odločen ter neustrašen narodnjak. Svojo družino — šest otrok — je vzgojil v krščanskem in slovenskem duhu. Izpolnjeval je verske dolžnosti strogo, kakor določa katoliška cerkev. V dolgotrajni bolezni je s posebno radostjo prejel opetovano sv. zakramente za umirajočega. V tem oziru je bil oče Verstovšek živi vzgled pravega katoliškega Slovenca.

Med boleznijo sem ga večkrat obiskal. Srca se mi je krčilo pri pogledu, kakšne muke je moral pretrpeti.

Dve želji je gojil zadnje tedne: Da bi naša poštna stvar zmagala pri volitvah 18. marca. Sam ni mogel več vršiti svoje volilne dolžnosti, a ko so mu poročali o sijajni zmagi, je dobri mož jokal radosti. Druga želja, da bi dosegli našo avtonomijo, da Bog, se bliža

uresničenju. Gotovo bo naš Verstovšek pri dobrem Bogu prosil, da usliši vročo željo celokupnega slovenskega rodu.

Na veliki petek Te bomo položili v hladni grob upchanega in izdelanega, a čistega po značaju in delih. Narava rodi novo cvetje in nove sadove, tudi Tvoje delo bo vedno rodilo slovenskemu krščanskemu ljudstvu nove sadove in Tvoj spomin, nepozabni naš voditelj, bo med našim slovenskim ljudstvom blagoslovljen.

Naj Ti bo Bog plačnik za vse Tvoje delo — ki si ga tako vztrajno in nesebično vršil v korist našega naroda.

Franjo Zebot.

Tedenske novice.

MANIFESTACIJSKI SHOD

Slovenske ljudske stranke in njenih organizacij se vrši v Mariboru na belo nedeljo, 8. aprila, predpoldne na velikem vrtu gostilne pri Gambrinu. Začetek ob pol 11. uri predpoldne.

Kot govorniki nastopijo novoizvoljeni poslanci Slovenske ljudske stranke iz mariborsko-celjskega volilnega okrožja. Pred shodom je za udeležence sv. maša ob 10. uri v cerkvi sv. Alojzija (Glavni trg).

Na shod povabljeni vsi naši somišljeniki in organizacije iz Slovenske štajerske, posebno iz mariborskega okrožja!

Vodstvo SLS.

Opomba: Zborovanje na Glavnem trgu se je moral opustiti, ker ima ta dan mariborsko gasilno društvo v Mariboru velike vaje z novo brizgalno. Götzovo dvorano pa ima tudi najeto gasilno društvo. — Vrt pri Gambrinu je zelo prostoren.

Našim naročnikom. Kakor je že znano, so mariborski orjunaši pred sedmimi tedni razbili stroje v naši tiskarni. Posebno hudo so poškodovali veliki stroj, na katerem se tiskajo časopisi. Ta stroj smo v naglici popravili le za silo, do smo mogli pred volitvami izdati časopise. Zdaj pa moramo ta stroj temeljito popraviti. S tem popravilom se bo začelo v torek po Veliki noči in bo delo trajalo okoli štiri tedne. V tem času bo «Slov. Gospodar» izhajal samo na štirih straneh, kar naj naši naročniki blagohotno vzamejo na znanje.

Vsem cenjenim naročnikom, ki še niso vsaj deloma poravnali naročnine za letošnje leto, se vsled prevelike draginje ustavi list s 1. aprilom. «Slovenski Gospodar» stane za celo leto 25 dinarjev. Od 1. aprila do novega leta 19 dinarjev. Za pol leta 12.50 dinarjev. Za četrt leta 6.50 dinarjev. Naročnina se pošlje po poštni nakaznici ali položnici. Pišite dopisnico na Upravništvo «Slovenskega Gospodarja» v Mariboru in zahtevajte položnico.

Somišljenike Slovenske ljudske stranke iz okraja Maribor, Ptuj, Slov. Bistrica, Marenberg, Sv. Lenart, Ormož i. dr. vabimo, da se v nedeljo, po Veliki noči, dne 8. aprila v velikem številu udeležijo manifestacijskega zborovanja naše stranke, ki se vrši v Mariboru okoli pol 11. ure predpoldne. Na zborovanje so povabljeni poslanci SLS mariborsko-celjskega okrožja.

Vodstvo SLS.

Sestanek duhovnikov voditeljev in članov tretjega reda bo na velikonočni torek, dne 3. aprila, ob 10. uri predpoldne pri o. franciškanih v Mariboru. Prav ljudsko vabljen! Kdor želi biti opoldne pri mizi, naj prej javi.

Sv. Trojica v Slov. gor. Umrla je dne 22. t. m. posestnica Neža Landergott, mati dveh mašnikov-frančiškanov, p. Valerijana in p. Emerika. Veličastnega pogreba se je udeležilo 10 duhovnikov. Bog daj blagi rajni večni mir in pokoj! Preostalih naše odkrito sožalje.

Spitalič pri Konjicah. Izid volitev. Kmetška zveza 140 (leta 1920 — 59), Samostojna 8 (leta 1920 — 97), druge stranke od 1—14 glasov. Poraz Samostojne in vseh nasprotnikov KZ v Spitaliču je torej katastrofalen. Bog živi vrle Spitalčane ter zavedne Bezovičane. Slava!

Umor v Polički vasi. Listi poročajo o umoru posestnika Baumana v Polički vasi popolnoma krivo. Polička vas leži v župniji Jarenina in ne v šentiljski župniji. Umorjeni Bauman ni indentičen z veleposestnikom in županom g. Ivanom Bauman v Cirknici pri St. Ilju, pa tudi ne z g. Mirkom Baumanom, posestnikom v občini St. Ilj. Morilca Repnika so že zaprli.

Sljajno se je držal okraj Sv. Lenart. Naša stranka je dobila nad 90 odstot. vseh oddanih glasov. Kandidat SKS gostilničar Retzer je dobil samo 60 glasov v celem okraju.

Sv. Lovrenc na Drav. polju. Na velikonočni ponedeljek priredi po večernicah Bralno društvo v čitalnici predstavo: «Strah z golo roko», šaloigra v treh dejanjih in «Krčmarjeva hiša» šaloigra v enem dejanju (ali od koga izvemo resnico). Prijatelji nedolžnega smeha in zabave, pridite v obilnem številu.

Kdo je pisal resnico? Od odličnega moža iz Savinjske doline smo dobili naslednje pismo: Ves čas letošnje volilnega boja sem čital prav vse liste vseh različnih strank v Sloveniji. Primerjal sem n. pr. od številke do številke pisavo «Slov. Gospodarja», «Straže», «Slovenca» in «Domoljuba» s pisavo kričavega samostojnega «Kmetijskega lista», Kukovčevega «Taborca», Žerjavove «Domovine» in «Jutra», Novačanovega «Republikanca» in drugih listov nasprotnih strank. Na čast «Slovenskemu Gospodarju» in prej imenovanim našim listom moram zapisati čisto resnico: «Slov. Gospodar» in vsi časopisi Slovenske ljudske stranke so pisali pošteno, zmerno, mirno, prepričevalno in niso blatili. Na-

ravnost lažljivo in gnusno pa so pisali mariborski «Tabor», «Jutro», «Domovina» in «Kmetijski list». «Tabor» je lagal, da bo dobil Kukovec v Prekmurju 10.000 glasov, da bodo izvoljeni obrabniki itd. Najbolj pa se je nam na deželi zastudila pisava demokratičnih časopisov, ko so odobraval divjanje, surovosti, pobijanje in pretepaške manire orjunciev. Mirno lahk trdim, da je z nastopom mariborske Orjune zgubil Kukovec ravnost med obrtniki in drugimi poštenimi ljudmi na deželi in v mestih več stotin volilcev. Menda znaša to število ravno toliko glasov, da ni prišel Kukovec na vrsto kot poslanec. Ljudstvo je sprevidelo, da so nas Kukovec, Pucelj in Kristan zapeljali tekot zadnjih dveh let v veliko nesrečo. Jaz hočem pri tem to-le povedati: Mene je letošnji volilni boj spametoval tako, da sem postal odkrit prijatelj listov Slovenske ljudske stranke. Radi tega tudi v svojem prijateljskem krogu od dne 18. marca 1923 naprej širim «Slov. Gospodarja» in «Stražo» od hiše do hiše, kjer dosedaj teh listov ni bilo. Ne delam to, da bi me bil k temu pripravil kak «pop», ampak storim to, ker sem spoznal, da ta dva lista pišeta izmed vseh najbolj pošteno. Moje mnenje je: Kamor zahajamo pristaši Slovenske ljudske stranke, bodisi da je to gostilna ali trgovina, tam mora biti na razpolago «Slovenski Gospodar» in «Straža». Lažnjivi «Tabor», «Jutro», «Kmetijski list», «Novo dobo» pa na cesto!

Glas poštenega moža. Na drugem mestu prinašamo pismo moža-poštenjaka iz Savinjske doline, ki priporoča sedaj po zmagi agitacijo za naš list od hiše do hiše. To misel izraža resen, priletan mož. Zdi se nam, da bi naši zmagoviti somišljeniki in somišljenice sijajno zmago naše stranke najlepše proslavili, ako bi razširili «Slov. Gospodarja» še v one hiše, kjer ga dozdaj nimajo naročenega. S prijateljsko prošnjo prihajamo k vam, dragi somišljeniki, agitirajte te dni, ko boste šli k sorodnikom in znancem po pirhe ali pisanke, za nove naročnike «Slov. Gospodarja». Od 1. aprila do novega leta stane «Slov. Gospodar» 19 dinarjev ali 76 K, do 1. julija pa 6 dinarjev 50 para, ali 26 K.

Viničarjem v ptujskem okraju! Najbolj slabo plačajo viničarje za njihovo delo v vinogradih ptujski nemški meščani. Kmetje niso takšni bogataši, pa plačajo večinoma več in dajejo tudi pijačo in pretežno tudi hrano. Navadno kmetijski vinogradnik z delavci in viničarji obeduje in južina pri isti mizi in iste reži. Ali bi ta mestna gospoda, ki je haloške vinograde in vinograde pri Vurberku, v Mestnem vrhu in drugod kupila za nekaj goldinarjev, ne mogla plačati in dati vsaj toliko, kakor dajo naši kmetje?! Viničarji, silno trpite, slabo se hranite, zato bodite pametni: pojdite najprej k tistemu, ki vam da plačo najmanj enako kakor mestna gospoda, zraven pa še hrano ali vsaj kruh in pijačo! Naj si nemški purgarji tudi malo premislijo, da ne bodo samo na stroške ubogih trpinov živeli. Če pravijo, da ne morejo izhajati, pa naj le lepo pustijo vinograde, bodo prišli drugi, ki bodo radi delali in delavce po zaslužku plačali. Pomnite pregovor slovenskega kosca: «Kak se meni streže, tak mi kosa reže.» Po tem pregovoru se ravnajte nasproti nemškim purgarjem!

Viničarji in volitve. Tudi mi viničarji smo veselji izida letošnjih volitev. In zakaj? Ker je zmagala stranka, ki nam je bila vedno naklonjena. Ni nam sicer pred volitvami obljubljala brejih krav in 1.400.000 K, kakor Verlič v imenu srbskih radikalcev, tudi ne čevljev in soli, kakor znani Konrad Zmuderl, še manj pa vse ono, kar so obljubljali Kukovec, Golouh, Novačan in Radič. Slovenska ljudska stranka, oziroma Kmetška zveza, ki je zaščitnica vseh stanov, nam je samo dala besedo, da ostane zvesta svojemu programu, ki je krščanski. Hoče doseči slovensko samostojnost in ki stremi za tem, da se šteti vse trpeče stanov, torej tudi viničarje. In zategadelj smo šli viničarji po ogromni večini volit ar. Korošca in Slovensko ljudsko stranko. Zmaga krščanske stranke je tudi naša zmaga. Prosimo pa poslance naše stranke, da se zavzamejo tudi za nas viničarje! (Opomba uredništva: Le sporočite svoje želje in priporočbe poslancem SLS. Dajte jim v Beogradu obilo posla!)

Darovi za Dijaško večerjo v mesecih februar in marec. Din. 200 nabranih na gostiji Kmetec-Safošnik v Cirkovcah (poslal g. kaplan Gril); din. 157.75 nabrano v Norsincih na gostiji Štrakl-Brunčič; din. 112.50 nabrali na gostiji Rizmal-Horvat v Braslovcah; po 100 din.: gospa Vodenik, trgovka v Poljčanah; Vicman J., Sv. Ilj v Slov. gor.; kmet Ferline Simon in Julijana rojena Marčič pri Sv. Petru nize Maribora darujeta ob priložnosti svoje poroke; na Malni (Sv. Jurij v Sl. gor.) je umrla kmetica Marija Crnc, stara 84 let; njeni otroci in pogrebi so pri pogrebu darovali 400 K; kaplan Pretnar je nabral na gostiji Anton Klavžer-Marija Kovačič v župniji Pilštajn; neimenovana v Haredku pri Ormožu; din. 93.75; pri sedmimi po umrlem g. Antonu Ogorevc v Spodnji Novi vasi nabrano; din. 75.75; na gostiji Kregar-Turner v Ratkovcu; din. 60; nabrala v veseli družbi gg. Lajh in Janžekovič (Maribor); din. 50; darovali župljani pri Sv. Bolfenku v Slov. gor., nabranih na gostiji pri Friškovcu, Sv. Florijan v Dolici; din. 40 nabrali gostje na srebrni poroki Franc in Alojzija Vidmar v Mariboru (jubilarita darovala 10 din.); din. 37.50 nabral starešina Leopold Golob na gostiji Kolarič-Toplak in Polanec-Kolarič v Novi vasi pri Sv. Marku nize Ptuja; din. 34 darovali Mohorjani v Poljčanah; din. 30 nabrali svatje na gostiji Požegar-Svare v Trnovski vasi (Sv. Bolfenk v Slov. gor.); din. 25 nabrali gostje na gostiji Alojzij Magdič-Jozefa Kovačič v Cvenu; din. 20 darovali Mohorjani pri Sv. Antonu na Pohorju; din. 17 poslala Gujznik Marija, kmetica v Kotu (Kebelj) za kruh sv. Antona Dijaški večerji; din.

12.50 darovala Golob Jozefa v Košakih; din. 10.75 naravnih na sedmini po umrli Neži Stumpf v Trbegovcih (Sv. Jurij ob Ščavnici); din. 10 mesečni prinos Antona Jančiča v javni bolnišnici v Mariboru; upravništvo «Glasnika» je odstopilo razne darove za kruh sv. Antona «Glasnikovih» naročnikov blagajni Dijaške večerje skupno din. 77.50. — Zbirke v živilih: Od zbirke Dekliške zveze pri Sv. Benediktu v Slov. gor. je prišlo do sedaj iz Ročice: 1 vreča krompirja, 1 vreča fižole in 1 jerbab jabolk. G. Urbas na Slemenu je daroval 1 sod jabolk. Iz Slov. Bistrice je prišel voz krompirja s kišto fižole in kišto subega sadja; pri tej pošiljki je bilo tudi pet vreč krompirja iz Sv. Jerneja pri Ločah. — Odbor Dijaške večerje se tudi še za dalje priporoča. Sedež je Cirilova tiskarna v Mariboru. Za vse dosedanje darove v denarju in v živilih se prav pristržno zahvaljuje vsem darovalcem! Bog jim bude obilno povrniti. — Blagajnik.

Dopisi.

Slov. Bistrica. (Smrtna kosa). Nemila smrt nam je en dan pokosila dva blaga in značajno moža. V Spodnji Novi vasi je umrl posestnik g. Anton Salamon. Jetika mu je prerežala nit življenja. Bil je odločen naš pristaš in dolgoleten naročnik «Slov. Gospodarja». — Isti dan je rešila smrt groznega trpljenja Antona Pogorevca posestnika v Spodnji Novi vasi. Rak mu je razjedal lice in glavo. Več mescev je trpel grozovite bolečine. Tudi on je bil pristaš Slov. ljudske stranke in zvest naročnik našega lista. N. v m. p.

Slov. Bistrica. Na dan veličastne volilne zmage smo praznovali god našega vrlega g. Josipa Koflerja. Ob tej priliki se je nabralo za naš Orlovski odsek 464 kron. Njemu kot ustanovnemu članu kličemo: Še na zmoga leta!

Slov. Bistrica. (Surovost orjuncjev). Preteklo sredo so ob devetih zvečer v Slov. Bistrici mestni orjunci napadli na mostu kaplana Popraska, češ, vrzimo ga v vodo. Gospod kaplan pa je hladnokrvno pokazal, da se ne pusti brez vsakega razloga napadati in zaboletu je glava orjunaše. Opozarjamo naše ljudstvo na divjanje teh mlečozobih, od ljudstva živečih s pozivom, naj jih vselej in povsod kratkoma zavrnejo in nazenejo. — Vsak kmet, delavec in obrtnik, sploh vsak mož mora v spoštovanju do svoje moške časti in svojega prepričanja povsod delati na to, da se odkupi korajža tej mlečozobni družbi mestnih škricov in frkoliovcov.

Sv. Anton v Slov. gor. Teško pričakovani 18. marec je vendar enkrat prišel. Bil je dan odločitve za našo bodočnost. Tega po so tudi naši možje in fantje volilci dobro zavedali ter v veliki množini prihajali na volišče. Katero stranko hočemo voliti? Slovensko ljudsko stranko z dr. Korošcem na čelu, ki je edina neodkupljiva za pravice slovenskega ljudstva. Pri nas si pešice nasprotnikov niti javno agitirati ni upala, razven gospoda nadučitelja, kateri pa je agitiral kar za dve stranki. Pravil je: volil bom demokrate ali pa radikale. S tem je pokazal, da je nasprotnik Slovencev. Vdinjal se je strankam, katere so zagrizene sovražnice naše avtonomije. Vprašamo ga samo, kdo ga kot učitelja plačuje? Srbski radikalec ali demokrat? Ali je pozabil, da je v Slov. goricah učitelj? Torej plačan od Slovencev potom davka. Mi pa po zmagi kličemo: Živijo Slov. ljudska stranka!

Borisa Koširju, najpridnejšemu in najbolj nadarjenemu učencu IV. ljudske šole v Mariboru v spomin in njegovi neotlažljivi mamici v tolažbo ob izgubi njenega iskrenoljubljenega sinčka. Sprejmi, dragi ljubljeni Boris, zadnje pozdrave, sprejmi te neusahljive cvetke. Spoznala sem te, ko si se pripravljaj na prvo sv. obhajilo, kako lepa, čista, nedolžna je bila tvoja duša. Iz tvojih krasnih oči je sijala sama nedolžnost, čitala sem v njih lepoto božjo. Tvoje lepe, rjavkasto rdeče oči so bile lačne, žejne pravice; nikake krivice nisi trpel, mal dečko, že si bil značaj. Da te je odtrgal nebeški vrt nar v božji vrtec, kjer uživaš nebeško lepoto in se igraš angelček z angelčki. — Spavaj v miru angelček; moli za nas, ki še tavamo in blodimo v tem prevarljivem svetu, v dolini solz! Z Bogom Boris mali, moli za nas in čakaj nas nad zvezdami.

Olga Zornova, učiteljica.

Smiklavž pri Slovenjgradu. (Slava volilcem!) Tukajšnja mala občina imela je z občinama Razbor in Podgorje skupno volišče v Podgorju. Volilcev v vseh treh občinah je bilo 462, volitve se je udeležilo 343 volilcev. Naša zmaga je bila sijajna, za SLS je bilo oddanih 310, za vseh ostalih 9 strank pa samo 33 glasov. Posebno sijajna je bila udeležba iz naše Smiklavške občine, od 113 volilcev jih je prišlo voliti 100, in od teh je morda eden glas bil oddan nasprotnim strankam, vsi drugi so glasovali za SLS. Slava našim vrlim možem in mladeničem!

Od Sv. Petra pri Mariboru. Mimo nas teče Drava in po njeni vodi je spaval tudi Verličev mandat, Verličevo ministrovanje in vsi drugi lepi upi, ki jih je gojil ta mož ne za nas viničarje, temveč le za sebe. Sedaj mu le želimo, da ne splavajo za njega in njegove agitatorje tudi še obljubljene krave tja doli v Beograd. Drugače pa naj mož v delu za obeni blagor ubogih začne najprej pri svojem bratu, ki ga je izpodrinil. Tudi mu svetujemo, naj ne skače več kakor pregnana, preplašena holba po obleki iz stranke v stranko. To bodi prvi korak k poboljšanju.

Sv. Peter pri Mariboru. K nekemu viničarju je prišla hčerka nekega tukajšnjega samostojneža ter mu sporočila med drugim tudi to: «Veste, kaj je novega?» — Viničar: «No, kaj pa?» — «Naš ata so padli.» — Viničar: «Ali res?» — «Po so se močno pobili?» — «O čisto

niel Samostojna je padla, pa so naš ata tudi padli.» — Ne moremo reči, da so ta ata Frasov ata iz Trčove, a dejstvo pa je, da so Frasov ata letos dvakrat «pali» in sicer prvič v Metavi, ko so agitirali, drugič pa 18. marca. Pravijo, da so si vili Frasov ata tri kapljice korajže v grlo, predno so se podali agitirati. Silno mogočni in zgovorni so bili. Vsakemu so rekli hacek ali pa možakar. V neki hiši v Metavi so tako mahali z rokami, da jih je nekaj potegnilo s stola: Frasov ata so padli. Ta padec pa je bil samo migljaj usode na drugi padec, ki so ga Frasov ata doživeli dne 18. marca. Po tistem prvem padcu so jo prikoracali Frasov ata v občinsko pisarno, kjer so se kljub svoji domnevani oliki tako salamensko grdo obnašali, da se bodo še ob svojem času nekje v mestu zagovarjali. Vse prav pride. Drugega dne so pestovali «mačka». V objemu tega mačka so iztuhali neumozloben dopis za «Kmečko moč», ki je res vreden svojega duševnega očeta. Ha, hal! In kaj se je zgodilo? Frasov ata so rekli, da je «kaplanova» škrinja lažnjiva, njihova pa resnična, poštena, Sent-peterčani pa so vrgli v «kaplanovo» škrinjico 266 kroglic, v Frasovo pa — oh, ti nesrečno številol — celih 13. Glej ga, zlomka, kaj vse pomaga vino, ki so ga pili hacek iz škafovl! Ej, ata Fras, zakaj pa vi niste tega storili? Pa bi bili «gvinjali.» No, pa se bodo ata Fras morali potolažiti, četudi so pri volitvah tako neusmiljeno «pali.» Namesto politike naj vzamejo kake svete bukvice v roke, ker se tako razumejo na spovednico in prižnico. Saj je postni čas in so Frasov ata z nami vred potrebni pokore. Ampak tega nam naj Frasov ata nikar ne zamerijo, da smo se mi 18. marca smejali (pomislite: 266 glasov!), Frasov ata pa so se s svojimi 13 glasovi tako salamensko kislno držali, da se je po celi Trčovi tistega dne mleko skisalo.

Vrhloga pri Črešnjem. Mi Vrhložani smo res fejest ljudje, v modrosti nas drugi ne prekose in blamiramo se radi, kjerkoli le gre! To spričujejo tudi zadnje volitve. Po celi Sloveniji so volilci spregledali in spoznali pogubonosno slabostjino politiko ter se otrsli njenih vsiljivih kandidatov, zlasti sedaj slavno propadlega Drogenika, a mi Vrhložani smo ga prijazno povabili na shod in sicer na tihem, pozno zvečer, da ne bi kje, povsod zmagujoči klerikalni zmag zvedel in nas prišel strašiti. Znal bi nam še naše veličastno zborovanje, obstoječe iz par trdnostnih, zakrknjenih zasleplencev, motit in razbit. — Naš ata župan so tudi dvakrat pred cerkvijo po rani maši preklicali in naglašali, da je četrta škrinjica prava, kmečka ter prosili in pozivali volilce, naj v isto mečejo kroglice, češ, «kmet naj kmeta voli, gospod pa gospoda», a ti preklicani volilci so dne 18. marca bili tako svojeglavni, da niso hoteli poslušati tin ubogata našega najmodrejšega predstavnika samostojne škrinjice — Goloba, ampak so svoje kroglice rajše spuščali v drugo. Zato pa se sedaj tudi lahko veselimo slavne blamaže, ki smo si jo stekli s trudopolno agitacijo za falirano slabostjino, s katero je cela Slovenija temeljito obračunala. Mi smo bili dosedaj vedno prepričani, da se celi svet po nas ravna in se tako suče, kakor mi hočemo, a pri zadnjih volitvah pa se še nam naši prejšnji zvesti in ožji prijatelji niso hoteli pokoriti. A nič zato, če se tudi celi svet spametuje, mi Vrhložani pa ostanemo, kakor smo bili!

Sv. Marjeta na Dravskem polju. Na shodu slabostjinežev je kandidat Drogenik rekel, da bo v pujskem okraju Slov. ljudska stranka imela k večjemu 20 odstotkov, torej čno petino glasov. Menda ga je že kandidat Dobnik tako «dobro» informiral. Volitve pa so dokazale, da slabostjinež Dobnik v pujskem okraju ni dobil niti eno desetino glasov. Drogenik je bil torej slab prerok ali pa velik farbar. Sicer pa jih je tudi glede drugih reči tako farbal, da ubogi njegovi pristaši od samega njegovega in Dobnikovega farbanja ne vidijo resnice. Eno dobro lastnost pa imajo, potrpežljivi so in se dajo čez dve leti z ravno isto farbo mazati, kakor prej, pa pozabljivi so: prej so vpili proč od Srba in so nas klerikalce hoteli kot «Srbe» pobiti, danes pa nočejo samostojnosti in neodvisnosti Slovencev, ampak pravijo, da bi to bil predrago, da je boljše, da Belgrad dobiva ves slovenski denar ter nam potem meče le kake drobtine, kakor vrže z nevoljo sebična mačeha sestradani pastorki kako skorjo kruha, če jo ta že preveč nad leguje in prosi. So pač kot nekdanji divji nemškutarji navajeni hlapčevati: prej so se metali Nemcem pod noge in so nemški bič poljubovali in so se čutili srečne, če je nemški Mihi vrgel slovenskemu ljudstvu v obliki kake podpore kako drobtino s svoje mize, ki mu jo je v precejšnji meri polnil slovenski denar, danes pa ližejo srbsko batino: so pač hlapčevske narave. Prej so vtepali otrokom nemščino v glavo, danes pa cirilico in srbščino. Mi klerikalci smo bili prej proti nadvladi in predpravicam Nemcev, pa smo tudi proti temu, da bi Srbi imeli nadvlado nad nami. Slabostjini poslanci so glasovali dne 28. 6. 1921 za nadvlado Srbov, so izdali neodvisnost Slovenije, kakor so jo zahtevali edino le klerikalni poslanci, to izdajstvo bodo morali zdaj naši poslanci popraviti in od slabostjinežev prodano avtonomijo Slovenije zopet nazaj priboriti. In ko bo postal Slovenec na svoji zemlji svoj gospod, takrat se bodo naši slabostjineži preselili na Pašičeva posestva v Srbiji, kakor so se prej hoteli v Nemško Avstrijo, ker svobodnega solca oni ne prenašajo. Srečno pot!

Gospodarstvo.

Cene usnju in kozam. Položaj vedno enak. Prošli teden so se v Hrvatski gibale cene za goveje kože povprečno med 15—16 din., za telečje kože med 22—25 din. kg. Povprečne cene usnja: vache (krilno usnje za

vozove) 65—75, kruponi 105—115, rjavo krevje usnje 80—100, črno 85—90, boxcalf 20—35 din.

CENE NA ZAGREBSKEM SEJMU.

Pretekli teden, dne 22. t. m. so bile v Zagrebu na sejmu dosežene sledeče cene:

1. Konji: Kupovali so italijanski kupci najbolj mlade, široke konje za srednjo težo in plačevali od 30 tisoč do 48 tisoč komad. Ozke konje za lahko težo so plačevali komad od 25 tisoč do 30 tisoč. Konje za klanje so prodajali po 5—10 K kg žive teže, bolj debeli tudi od 12 do 18 kron.

2. Govedi je bilo obilo, večinoma slabše kakovosti. Za prima vole, ki so bili prodani za eksport, plačalo se je 50—60 kron žive teže. Srednje vrste voli so imeli cene 40—48 kron, najslabjši 28—36 kron. Biki za izvoz so imeli ceno 52—54 kron. Krave slabe vrste so kupovali domači mesarji po 24—30 kron kg.

3. Teleta so plačevali po 50—60 kron kilogram žive teže.

4. Svinje so zelo živahno kupovali in prvovrstne krmiljenke so plačevali po 100—105 kron žive teže. Mesnate in polmesnate svinje so plačevali po 90—96 kron.

Morilec Lichtenwallner na vislicah.

Majnika meseca bo preteklo ravno 25 let, ko je bil obešen morilec svojih starišev Bračko iz Poličke vasi. To je bil prvi slučaj, da je bil obešen kak obsojenec pri mariborskem okrožnem sodišču. V ponedeljek, 28. marca zjutraj ob 7. uri pa je bil obešen na dvorišču okrožnega sodišča v Mariboru prvi Bračkov naslednik, morilec svoje žene Andrej Lichtenwallner.

Morilec življenjepis.

Lichtenwallner je bil rojen leta 1871 v Jastrebiču pri Središču in je v zadnjem času bival na Kogu. Po poklicu je čevljar. Že zgodaj je prišel navskriž s kazenskimi paragrafi. Imel je nasilno, svojeglavo in bojevito naravo. Rad se je pretepal in se je veselil, da so se ga drugi ljudje bali. Njegova prva žena je imela hude čase pri njem; morala je iskati zaščito pri sodišču, ki ga je leta 1911 obsodilo na tri mesece ječe. Ko se je vrnil, je živel v skupnem gospodarstvu z neko omoženo žensko. Lichtenwallnerja pa je peklo in grizlo to, da so se ljudje zgražali nad prešestvom. Pripravljaj je maščevanje. Najbolj mu je bil na poti сосед vinar Pinterič.

Lichtenwallner ustrelil soseda.

Dne 5. aprila 1915 je ustrelil iz razdalje dveh do treh korakov proti Jožetu, Mariji in Ljudmili Pinterič. Zadel je vse tri, najbolj pa Jožeta, ki je vsled otrpnenja možgan kmalu nato umrl. Lichtenwallnerja so vtaknili v ječo, kjer je presedel pet let. Ko je prišel iz zapora, je začel iskati žensko, ki bi mu dala stredo in kruha. Prva zakonska žena je že umrla. Dasiravno je bil Lichtenwallner znan po širni okolici kot človek divjaške narave, vendar se je našlo žensko bitje, ki ga je vzelo v zakon.

Tudi druga žena je imela pekel.

Lichtenwallner se je seznanil z vdovo Matildo Zorčeva, dobrodušno, na videz bolehalo žensko. Zorčeva je imela lastno posestvo z novozgrajeno hišo, kar je Lichtenwallnerju zelo ugajalo. Kmalu pa je uboga žena občutila na lastni koži, kako dobro mišljena so bila svarila sovaščanov in znancev. Mož jo je pretepal za vsako malenkost; hotel je, da mu žena izpolni vsako najmanjšo zahtevo in če tega ni hotela ali ni mogla, je občutila na sebi njegovo trdo pest. Tako sta se prepirala in mučila, dokler ni žena storila zadnjega resilnega poskusa. Ovadila ga je sodišču, da ji grozi s smrtjo in sodišče ga je zopet vtaknilo v ječo. Tu je sedel 6 mesecev. Med tem je žena zahtevala ločitev zakona, čemur je sodišče ugodilo. Dne 10. junija 1922 je prišel sodni sluga in spodil Lichtenwallnerja iz hiše. Mož pa se je kljub temu vrnil in ostal pri ženi še dva dni.

Lichtenwallner zadavil svojo drugo ženo. — Morilec obsojen na vislice.

Dne 12. junija 1922 mu žena ni hotela dati večerje in je odšla iz hiše v vinograd, kjer je nabirala travo. Ko se je vrnila, je prišel tudi Lichtenwallner v hišo. Po kratkem prerekanju jo je vrgel čez stopnice v klet in tako dolgo davil, da je ostala mrtva. Lichtenwallnerja je sodilo porotno sodišče v Mariboru. Prva razprava je bila preloščena, ker je zagovornik dr. Skapin zahteval, da preiščejo njegovo duševno stanje. Znano je, da je v tem času postal «nem.» Več tednov ni spregovoril ne besedice. Sele slaba juha ga je nekega dne tako razjarila, da se je začel kregati, pa je od tega časa zopet govoril kakor poprej. Dne 11. decembra 1922 ga je porotno sodišče v Mariboru iznova sodilo in je bil zaradi hudodelstva umora obsojen soglasno na smrt na vislicah. Zdravniški izvedenci so ga sicer poprej preiskali, ali je zdrav na umu, a niso našli ničesar, kar bi kazalo na slaboumnost. Pri obravnavi se je Lichtenwallner obnašal silno čudno. Ni maral odgovarjati na vprašanja sodnikov in se tudi ni prav nič zagovarjal. Bil je mož ne samo divjaške, ampak zelo čudne narave.

Kralj potrdil smrtno obsodbo.

Sredi meseca marca je dospel iz Beograda sodni akt o Lichtenwallnerjevem slučaju. Vladar Lichtenwallnerja ni pomilostil. Sodišče je določilo dan usmrtitve za 26. marec. V nedeljo, 25. marca, ob devetih zjutraj, so mu v celici naznanili, da bo drugo jutro obešen. Do tega časa je ves čas molkal in ni maral z nikomur izpregovoriti besede. Zdravniki in sodniki so izjavljali, da takega čudaka in trmoglavca še niso imeli pred seboj. Lichtenwallner je živel v trdnem prepri-